

ster er øverstkommanderende for de styrker, om ikke der er et system, der sørger for, at statsministeren bliver orienteret om de vigtige ting, der har betydning også for de danske soldaters sikkerhed.

Det er sådan set det, spørgsmålet går ud på, om det virkelig er rigtigt, at statsministeren i hele det år overhovedet ikke har fået nogen orienteringer om alle de anklager og alle de rapporter, som peger i retning af tortur og undertrykkelse i Irak?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg må lige gøre opmærksom på, at man så vidt muligt skal holde sig inden for taletiden. Det er 1 minut.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som tidligere oplyst har jeg alene haft kendskab til mishandlingen af irakiske fanger fra pressen.

Jeg bliver selvfølgelig løbende orienteret om situationen i Irak, herunder af Forsvarets Efterretningstjeneste, men jeg har ikke i den forbindelse fået oplysninger om overgreb på tilbageholdte eller tilfangetagne irakere.

Søren Søndergaard (EL):

O.k., jeg forstår, at statsministeren nu meddeler, at han løbende har fået oplysninger fra pressen om det. Så er det bare, at jeg vil gå skridtet videre.

Når nu ingen i statsministerens omgangskreds oplyste statsministeren om de rapporter og om de her ting, hvordan reagerede statsministeren så på de oplysninger fra pressen? Var det ikke noget, statsministeren selv følte det var nødvendigt at få undersøgt?

Synes statsministeren ikke også, at det har en betydning for de danske soldaters sikkerhed, når der verserer anklager om, at englænderne, hvis kommando vi arbejder under, har foretaget grove overgreb på fanger og på civilbefolkningen? Statsministeren må da også anse det for at være en trussel mod de danske soldaters sikkerhed og må derfor have rejst det over for sit system, om det virkelig kunne være rigtigt, alle de rygter, der gik. Er statsministeren ikke enig i, at det ville have været relevant at gøre?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan ikke føje mere til, hvad jeg allerede har svaret.

Hr. Søren Søndergaard spørger, om ikke det ville være relevant i forhold til en vurdering af

sikkerheden for de danske styrker i Irak. Dertil kan jeg sige, at forsvarsministeren har meddelt, at den danske bataljon ikke føler, at de fremkomne oplysninger i pressen på nogen måde lægges de danske styrker til last. Og der har ikke på nogen måde været sporet en ændret holdning i Irak til den danske bataljon.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Villy Søvnald som medspørger:

Villy Søvnald (SF):

Er statsministeren af den opfattelse, at der påhviler Danmark og specielt statsministeren et særligt ansvar i den forbindelse, fordi Danmark som bekendt var med fra krigens start og under besættelsen, som også FN's generalsekretær, Kofi Annan, har understreget?

Og i forlængelse af det: Finder statsministeren det tilfredsstillende, at vi har en efterretningstjeneste, han har et helt ministerium, vi har et helt regeringssystem, som ikke informerer statsministeren, der altså sidder helt alene uden at vide, hvad der sker?

Og hvad har statsministeren foretaget sig for fremover at sikre, at han bliver bedre informeret? Jeg antager jo, at statsministeren synes, det er ganske utilfredsstillende at være leder af en krigsførende magt og ikke få oplysninger om noget, der er så vidtgående, og som der har været så meget fremme om i den offentlige debat.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

For det første vil jeg sige til hr. Villy Søvnald, at jeg ikke finder grundlag for at kritisere de respektive ministeriers skøn over, hvilke oplysninger der skulle gives videre. Det er jo altid et skøn. Der modtages mange oplysninger, og det er altså op til dem, der modtager dem, at skønne over, om de skal gives videre eller ej. Jeg har ikke noget grundlag for at kritisere de skøn, der har været udøvet.

Kl. 13.20

Når hr. Villy Søvnald så spørger, om ikke der påhviler Danmark som koalitionspartner et særligt ansvar, så vil jeg for det første sige, at Danmark som deltager i koalitionen ikke på nogen måde drages til ansvar for, hvad andre koalitions partnere foretager sig. Men naturligvis berører det os da dybt, hvad vi har set af billeder fra de irakiske fængsler.

Det er også grunden til, at jeg har meddelt, at det spørgsmål tager jeg op med præsident Bush, når jeg møder ham i slutningen af denne måned.